

γὰρ μόνον τότε πλείω τροφὴν ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλως τὸ
ὅμβριον συμφέρει, καθάπερ καὶ τοῖς ἐκ τῆς γῆς φυομένοις·
καὶ γὰρ τὰ λάχανα, καίπερ ἀρδευόμενα, δημιουροῦνται
ὑόμενα πλέον. Τὸ δὲ αὐτὸν καὶ οἱ καλαμοὶ πάσχουσιν οἱ πε-
5 φυκότες ἐν ταῖς λίμναις· οὐθὲν γὰρ, ως εἰπεῖν, αὔξανονται,
μὴ γινομένων ὑδάτων. (4) Σημεῖον δὲ καὶ τὸ τοὺς πλείστους
τῶν ἰχθύων εἰς τὸν Πόντον ἐκτοπίζειν θερισῦντας· διὰ γὰρ
τὸ πλῆθος τῶν ποταμῶν γλυκύτερον τὸ ὕδωρ, καὶ τροφὴν
οἱ ποταμοὶ καταφέρουσι πολλήν. ἔτι δὲ καὶ εἰς τοὺς ποτα-
10 μοὺς ἀναπλέουσι πολλοὶ τῶν ἰχθύων, καὶ εὐθηνοῦσιν ἐν τοῖς
ποταμοῖς καὶ ἐν ταῖς λίμναις, οἷον ἄμια καὶ κεστρεύς.
Γίνονται δὲ καὶ οἱ κωδιοὶ πίονες ἐν τοῖς ποταμοῖς· καὶ ὅλως
τὰ εὔλιμνα τῶν χωρίων ἀρίστους ἔχει ἰχθῦς. (5) Αὐτῶν
δὲ τῶν ὑδάτων οἱ θερινοὶ ὅμβροι μᾶλλον συμφέρουσι τοῖς
15 πλείστοις ἰχθύσι, καὶ ὅταν τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος καὶ τὸ φθι-
νόπωρον γένηται ἐπομβρον, οὐ δὲ χειμῶν εὐδιεινός. Ως δὲ
εἰπεῖν ὅλως, ὅταν καὶ κατὰ τοὺς ἀνθρώπους εὐετηρία ἦ, καὶ
τοῖς πλείστοις ἰχθύσι συμβαίνει εὐημερεῖν. Ἐν δὲ τοῖς ψυ-
χροῖς τόποις οὐκ εὐθηνοῦσιν. Μᾶλιστα δὲ πονοῦσιν ἐν τοῖς
20 χειμῶσιν οἱ ἔχοντες λίθον ἐν τῇ κεφαλῇ, οἷον χρόμις, λά-
θραξ, σκίανα, φάγρος· διὰ γὰρ τὸν λίθον ὑπὸ τοῦ φύχους
καταπήγυνται καὶ ἐκπίπτουσιν. (6) Τοῖς μὲν οὖν πλείστοις
ἰχθύσι συμφέρει μᾶλλον, κεστρεῖ δὲ καὶ κεφαλῷ καὶ ὃν
καλοῦσί τινες μαρτίνον τούναντίον· ὑπὸ γὰρ τῶν ὅμβριών
25 ὑδάτων ἀποτυφλοῦνται οἱ πολλοὶ αὐτῶν θάττον, ἀν λίαν
ὑπερβάλλωσιν. Εἰώθασι γὰρ πάσχειν αὐτὸν οἱ κέφαλοι ἐν
τοῖς χειμῶσι μᾶλλον· γίνεται γὰρ τὰ ὅμματα αὐτῶν λευκά,